

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 42. Papatus ab Ægidio Munione abdicatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV.
A. C. 1429.

§. XLII.

Papatus ab Ægidio Munione abdicatus.

Raynald. hoc ann. n. 2. Altera post Regis discessum die edictorum abrogatio promulgatur, atque duo Consiliarii Regis Paniscolam ablegantur, cuncta ibidem ex Alphonsi, & Legati sententia composituri. Ægidius Munio, ubi ex illis comperisset, Regis voluntatem esse, ut libere ac sponte Papatum poneret, concepta inde ingenti lætitia palam ostendit, quod dignitas, quam invitus assumpsisset, nunquam ejus animum captivaverit; eam tamen nonnisi servatis de more solemnibus, rituque consueto exuere voluit; quod & die vigesima sexta Julii factum legimus. Itaque cum duos duntaxat Cardinales in suo collegio numeraret; quippe ceteros, cum novi schismatis conflati suspicio in eos cecidisset, carceri mancipaverat, novum Cardinalem creavit, Franciscum Roveram juris Canonici Doctorem, Virum morum probitate, ac doctrinæ fama præclarum. Hic omni, quo potuit, conatu promotioni suæ obluctatus, tandem aquievit, postquam Munio eidem declarasset, se nunquam Papatu cessurum, nisi Purpuram acceptaret Franciscus; hac enim via, inquiebat ille, sede per meam cessionem vacante, futuri Pontificis electio magis erit cano-

canonica, accedentibus salutaribus confi-
 liis, quæ neo-electus Cardinalis suis Con-
 fratribus suggerere poterit.

Sæcul. XV.
 A.C. 1429.

Ergo urgentibus ipsis quoque Com-
 missariis, Franciscus invitus licet, rubrum
 galerum acceptavit, eumque Ægidius
 servatis omnibus, quæ in ejusmodi fun-
 ctionibus Romæ observantur, cæremo-
 niis, Purpuratorum collegio adscripsit.
 Postea tiara redimitus, ac Papalibus in-
 signiis ornatus, thronum conscendit, late-
 ri ejus adhærentibus tribus hisce Cardi-
 nalibus, & utroque Alphonsi Consiliario,
 quos velut regios Legatos venerabatur;
 inferiorem autem locum ceteri ejus Mini-
 stri occupabant. Antequam ad Papatus
 abdicationem perventum, omnes senten-
 tias, atque excommunicationes a se, &
 Prædecessore suo Benedicto XIII. latas in
 omnes, qui ei obedire recusabant, & no-
 minatim adversus Ottonem de Columna
 in sua Obedientia Martinum V. nuncupa-
 tum, quem hucusque Antipapam & schif-
 maticum habebat, revocavit, declaravit-
 que, quod *motu proprio* cunctos, & præ-
 cipue Ottonem de Columna ad omnes
 dignitates atque officia Ecclesiastica, spe-
 ciatim ad Papatum idoneos efficiat.

Hanc declarationem excepit oratio
 de sua ad Pontificatum electione habita,
 in qua adstantes allocutus, non alio ex fi-
 ne, inquit, Papatum acceptavi, quam ut
 per

per

Sæcul. XV. per meam proxime futuram cessionem
A. C. 1429. certa ac firma Ecclesiæ unio sequatur;
 jam a primis inaugurationis meæ diebus
 Papatum deponere cogitavi, si hac via
 schisma extinguendi liberam habuissem
 facultatem; nunc vero palam profiteor,
 viam cessionis esse securissimam, magis-
 que expeditam ad consequendam Eccle-
 siæ unionem sub uno solo & indubitato
 summo Pontifice. Plena insuper me li-
 bertate uti testor, ac tam lingua, quam
 calamo declaro, quod nonnisi gloriæ
 divinæ, pacisque Ecclesiasticæ amore du-
 ctus, sincera mente Papatum exuam, ut
 Cardinales, sede jam vacante, libere &
 Canonice ad novam electionem progredi
 possint. Postmodum de folio descen-
 dens, suæ cessionis debito ritu factæ Bul-
 lam Commissariis Regis Arragoniæ con-
 signavit, qui eam Cardinali Legato defer-
 rent. Quibus peractis in cubiculum se-
 cessit, & depositis vestibus Pontificiis in
 atrium reversus est, simplici Presbyteri,
 ac Doctoris habitu indutus, proximum a
 Cardinalibus occupans locum, quos, ut
 Ecclesiæ bonum Pastorem præficerent,
 hortatus est.

Hi autem eodem tempore assurgentes,
 quemdam Simonem Despresium, qui
 Sacræ Romanæ Ecclesiæ Thesaurarius
 dicebatur, rogarunt, ut eis locum pro
 conclavi assignaret. Simon comitanti-
 bus

bus reliquis officialibus illos in cubile hunc in finem jam antea paratum deduxit; quod, ubi ingressi erant, fores occlusæ, & satellitio munitæ, ac reliqua omnia pro Electione Romani Pontificis consueta fuere observata; Eligunt tres Cardinales, totum, ut asseverabant, sacrum repræsentantes Collegium, protinus Ottonem de Columna, illumque sub nomine Martini V. Papam proclamant. Postea in Paniscolensi Ecclesia solemnes Deo gratias persolvunt, Doctore Ægidio Munione, & tribus illis Cardinalibus supplicantium agmen cludentibus, quos ceteri omnes suis adhuc officiis conspicui debito ordine sequebantur.

Sæcul. XV.
A. C. 1429.

§. XLIII.

Finis schismatis.

Postquam Legatus ea, quæ gesta fuissent, percepit, in oppidum D. Matthæi tertio lapide a Paniscola distitum se contulit, quem Ægidius Munio cum omnibus existimato ejus Papatui olim adherentibus accessit, ac pro se suisque absolutionem ab omnibus censuris impetravit. Posthæc Legatus ambos etiam illos Cardinales, qui capti detinebantur, liberos dimisit, illi vero cum ceteris tribus suis Collegis Munionem comitantibus, aliisque pristinae Benedicti XIII. ac Clementis.

Platin. in
Mart. V.
Marian.
l. 20. in fin.